

“Derrigorrezkoa iruditzen zait desberdinak garen pertsonak lekua izatea zientzian”

Ana Galarraga Aiestaran · Elhuyar Zientzia

Olatz Ortega Vidales

Biologoa eta ingurumen-hezitzailea

Olatz Ortega Vidales

Bilbo, 1997.

- EHUUn Biologia ikasi ostean, Suediara joan zen **LGTBIQ+ pertsonen eta desgaitasun intelektuala duten pertsonen ahalduntzearen inguruan** lan egitera.
- Gerora, EHUko **Ekotoxikologiako Erasmus Mundus masterra** ikasi zuen.
- Egun, zientzia gizartean zabaltzeko lanean ari da; besteak beste, Plentziako Itsas Estazioiko **“Kontuz! Ez nazazu zapaldu!”** proiektuan.

Olatz Ortega Vidalesek, unibertsitate-ikasketak hautatzean, Biologiako graduaren alde egin zuen: "Bizia bera, hau da, ekosistemak eta haien arteko elkarreraginak azaltzen dituen zientzia da niretzat biologia". Eta horren ondotik, ekotoxikologiako master bat egin zuen: "Eta hor beste aldea ikasi genuen: giza jatorriko kutsadurak zelan eragiten dien gure planetako beste izaki guztioi. Horrez gain, eta pixka bat buelta emanda, biorremediazioa ere ikasi genuen, alegia, naturarekin arituz zelan aurre egin kutsadura horri", azaldu du Ortegak.

Ikuspegi baikor horrekin ari da orain lanean. Haren ustez, egokia da, gainera, gaur egun gizartean zabaltzen ari den ekoantsietatea gainditzeko. "Ekologismoaren inguruan dabilen jendearengan badago ardura edo erantzukizun-sentimendu oso handi bat, eta kezka handia sortzen du egin behar dugunaren eta egin dezakegunaren artean dagoen tarte horrek. Pixkanaka saiatzen ari naiz buelta ematen horri, ulertaraziz zer egin dezakeen gutako bakoitzak. Azkenean, krisi klimatikoak eta sozialak, hain handiak eta hain globalak diren arazo horiek, kezka sortzen badigute ere, ez gaitzateela eraman gelditzera, paralizatzera".

Ortega ez dago geldirik: "Plentziako Itsas Estazioan nabil lanean, "Kontuz, ez nazazu zapaldu" izeneko proiektuan. Estazioan egiten diren beste proiektuetatik oso bestelakoa da, herritarren zientziako proiektu bat baita; beraz, herritarrak parte hartzaile aktiboak dira. Eta zer egiten dugu? Ba, hondarretan bizi diren organismo ikusezinak ezagutu, identifikatu eta aztertzen ditugu".

Esaerak dioenez, ezagutzen ez dena ezin da maitatu. Eta horixe da proiektuaren helburua: "Ezagututa, maitatzera iristea, eta, maitatuta, babesteko grina izatera". Azaldu duenez, parte-hartzaileak DBHko irakasleak eta ikasleak dira, edozein ikastetxetakoak; adibidez, dibertsifikaziokoek eta eskola konbinatukoek ere eman dezakete izena.

Bereizketen kontra

Horrez gain, elkarrekin ere parte hartzen dute; horrekin, inklusibitatea landu nahi dute: "Gure asmoa da proiektua, horrela, demokratikoagoa izatea. Eta nahi genuen azpimarra jarri normalean zientzian hain presente ez dauden taldeetan. Horiek dira gizarte-bazterkeria jasan dezaketen talde batzuk; adibidez, desgaitasun fisikoak edo psikikoak dituzten pertsonak biltzen dituzten taldeak: entzumen- edo ikusmen-urritasuna dutenak, autismoaren espektrokoak... Dibertsitate handia dago, eta disidentzia guztiek gure proiektuan lekua izatea nahi genuen".

Ortegaren esanean, talde horietako kideentzat ahalduentze-prozesu handia da, komunitatea sortzeko ikuspegitik. Eta, bestetik, zientzialarientzat, oso aberasgarria da: "Ni neu asko ari naiz ikasten, eta, gaur egun, zientzian derrigorrezkoa iruditzen zait desberdinak garen pertsonak lekua izatea. Egia da oso zaila dela, hain hierarkizatuta eta hain normalitoba den zientzian, baina bidea egiten ari gara, eta uste dut ondo gabiltzala. Behintzat, jasotako feedbacka oso positiboa da, eta ni neu oso-oso pozik nago ikasten ari naizenarekin eta hazten ari naizenarekin". ●

 Universidad del País Vasco	 Euskal Herriko Unibertsitatea	Kultura Zientifikoko Katedra Cátedra Cultural Científica	UPV/EHU Kultura Zientifikoko Katedraren lankidetzan egindako atala.
--	---	---	---

Entzun elkarrizketa
EHU-Ekinean podcastean